Du duger inte, MEN…

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 1 april, 2011 - 11:51

Många av alla metoder inom psykologi och nyandlighet (New age) går ut på att förmedla positiva tankar om oss själva. Det kan låta så här:

> ”Du duger som du är, du behöver inte ändra på dig, du skall bara lära dig att älska dig själv, jobba på ditt självförtroende, du är vacker, du är bra, du duger!”

Inom New age går man så långt så att man säger att den enda verkliga synd som existerar, är att tro att man är en syndare och skild från Gud. De menar alltså att ”du är gud!”. Frälsning är således enbart att lära känna sitt verkliga JAG! Och en sådan frälsning kan man uppnå via inhämtande av kunskap och meditation, menar man. Därav den enorma affärsverksamhet som finns inom nyandlighetens territorium.

Men mycket av modern kristenhet ligger inte långt efter nyandligheten. En hel del av dessa metoder för positivt tänkande och synen på människans gudomlighet har sedan lång tid tillbaka smugit sig in i kristenheten via olika lärosystem. Faktum är att dessa främmande tankebyggnader idag börjar närma sig att utgöra ett slags kristet allemansgods, och en stor del av ”kristenheten” kör nu ganska parallellt med nyandligheten. Så även inom den delen av ”kristenheten” är affärsverksamheten enorm. Man kan se det som en bred flerfilig väg där det bara är en linje mellan filerna. I en fil kör New age, i en annan fil kör en avfallen kristenhet. Ibland är linjen mellan filerna heldragen, ibland är den streckad. Allt oftare ser man vägsträckor där det inte finns någon linje alls mellan dessa grupper. Men denna breda väg leder i vilket fall som helst till samma förfärliga slutstation!

Vad säger då Bibeln om människans natur? Gäller det inte bara att hitta vilka vi egentligen är? Är det inte bra med ett starkt självförtroende?

I vanlig ordning går Bibelns budskap i en helt annan riktning än allt annat. Jesu ofta oväntade sätt att agera och tala är nog det tydligaste exemplet på detta. Han gjorde vanligen det oväntade, som varken var politiskt eller religiöst korrekt. Ändå levde Jesus helt i enlighet med Bibeln, och det är ju inte så konstigt eftersom Jesus såsom Gud är Bibelns upphovsman och Bibelns texter förkroppsligad.

När det då gäller människans natur, så har Bibeln en helt motsatt undervisning än den som vi kan höra från psykologin, humanismen, nyandligheten, ateismen och nu även från stora delar av kristenheten. Bibelns budskap är att människan är skild från gemenskapen med Gud och hans goda, beroende på den syndiga natur som alla föds med. Denna syndiga natur gör att vi alla är dömda till en evig förtappelse borta från Gud och godheten. Bibeln menar att varje människa är ohjälpligt förlorad om hon bara har sig själv och andra att förlita sig på. Inte en enda människa har eller kommer någonsin att klara av att göra sig själv rättfärdig och alltigenom god. Inga metoder eller läror kommer att vara till vår hjälp. Inga religioner!

Vad betyder då detta – ur Guds perspektiv? Jo, du duger inte och du kommer aldrig att duga för att kvalificera in i den goda evigheten hos Gud. Du kanske duger som chef på ditt jobb. Du kanske duger som musiker eller som make/maka till din partner. Du kanske t.o.m. duger ganska bra som pappa/mamma. Men du duger inte för ett evigt liv i himlen! Det är den krassa sanningen Bibeln ger oss.

MEN! om nu Gud är god, så kan han ju inte bara låta allt braka samman beroende på vår medfödda synd och oförmåga! Hur löser han då detta? Jo, Gud blev själv människa och kom till den jord som han har skapat. Jesus Kristus ÄR Gud kommen i mänsklig gestalt! Här levde Jesus det fullkomligt rättfärdiga liv som han själv genom Bibelns ord krävt av varje människa för att hon skall få del av det eviga livet. Han tog genom döden på korset själv det straff på sig som var ämnat för oss, och han dog i vårt ställe för den synd som vi alla har inom oss och som då och då ger sig till känna på utsidan i våra handlingar. Detta är Guds förbehållslösa kärlek! Gud löser problemet åt oss utan någon annan medverkan från vår sida än att vi spikade upp universums skapare på ett träkors! Detta bevisar vår synd men också Guds kärlek!

Men Jesus uppstod också från döden, och han erbjuder oss nu att följa i hans fotspår. Han erbjuder oss förlåtelse för ALLA våra överträdelser hur blodröda de

än är, och han erbjuder oss sedan att få **tillgodoräkna** oss den rättfärdighet som han själv vann genom sitt rättfärdiga liv här på jorden. Detta får vi ta emot i tro (förtröstan) eller förkasta. Tackar vi ja till detta erbjudande dör vi i andlig mening med Jesus på korset från vårt gamla liv, men vi uppstår också med honom i en pånyttfödelse. Dopet symboliserar detta. Sedan räknas inte det gamla livet mer. Nu är vi nya skapelser, och Jesus har då lovat att hjälpa oss mer och mer bort från syndens begär (helgelsen), och till slut hem till ett gott evigt liv hos Gud. Det här förutsätter så klart också att vi är villiga att underordna oss Jesu ledning i vårt fortsatta liv.

Så när vi talar om evigheten och frälsningen så duger du inte och kommer aldrig att duga. Men du **FÖRKLARAS RÄTTFÄRDIG** inför Gud om du vill förtrösta på Jesu erbjudande till dig. Du duger inte men **Jesu rättfärdighet duger!** Och den kan bli din genom att du tackar ja och förtröstar på detta. Då ser Gud på dig som om du vore rättfärdig i dig själv, även om du aldrig kommer att bli det på denna sida evigheten.

Så du kan lägga ner alla religiösa måsten, övningar, riter, läror och metoder som är försök till att närma dig Gud. Inget av det du själv kan prestera har något värde inför Honom när det gäller din frälsning. Sluta se på dig själv och se istället på Jesus. Han tar emot dig och frälser dig medan du ännu är en syndare, och han kommer fortsätta att acceptera dig även om du syndar efter att du tackat ja och blivit frälst. Gud räknar ju Jesu rättfärdighet när han ser på dig. Du behöver inte i egen kraft förändra dig för att duga, det är Jesu rättfärdighet som räknas, och Gud är den som kommer att göra dig sådan han vill ha dig. Detta är den smala vägen! Detta är också trons vila och barnaskapet hos Gud! Låter det inte bättre än ett jagande efter egen rättfärdighet och ett bräckligt självförtroende?

Sedan är det också så, att det är en stor fördel att vara kraftlös och svag i sig själv om man vill verka i Guds rike, men det kan vi ta en annan gång. Nu lite bibelord:

> Rom 3:10-12: ” **Ingen rättfärdig finns**, inte en enda, ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud. Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.”
>
> Rom 3:23: ”**Alla har syndat** och saknar härligheten från Gud”
>
> Rom 5:8: ”Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare.”

Jes 1:18: ”Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, **skall de bli snövita**, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull.”

Rom 3:20: ”Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Genom lagen ges insikt om synd.”

Rom 3:28: ”Vi hävdar att människan **förklaras rättfärdig genom tro**, utan laggärningar.”

Gal 2:16: ”Men eftersom vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus, så har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att **vi skall stå som rättfärdiga genom tro på Kristus** och inte genom laggärningar. Ty genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig.”

Fil 2:13: ”Ty **GUD** är den som verkar i er, **både vilja och gärning**, för att hans goda vilja skall ske.”

Läs andra artiklar i Lennarts blogg